

Светосавска академија у Плужинама: Свети Сава је најдужа прича у српском народу

Ево нас, данас, славећи Светог Саву, архиепископа, светитеља и просветитеља, ујединитеља српских земаља, творца прве српске школе, српске духовности и писмености, у Пиви, задужбини патријараха и везира, јер четири патријарха даде мученичка Пива“, рекао је протојереј Предраг Шћепановић, архијерејски намјесник подгоричко-даниловградски на традиционалној Светосавској академији у Плужинама.

Навео је да је „први ускос у вјечност“, Свети Сава на свом путовању, напустивши владарски двор и титулу хумског кнеза, отишао у Свету Гору Атонску, у „последњи ковчег Византије, земљу заустављеног времена, гдје се нико не рађа, а гдје живот хиљаду година траје“.

„Он је ородио српски народ са Светом Гором Атонском. Зато нам је Свети

Сава наш прозор у свијет, и он је извадио, како рече пјесник, прву личну карту српског народа. На том путу родили су се нови топоними, света мјеста, Савини извори, Савинци, Савин кук, Савино почивало, Савина главица, манастир Савина и друге светиње које су биљези опстанства и постанства српског народа на овим немирним просторима“, казао је прота Предраг, додајући да своје слово посвећује Пивљанима, од великих патријараха Соколовића, Гаговића до Арсенија Гаговића, који је, како је навео, пут пропутио до свете Русије, а што ће касније поновити Митрополит црногорски Свети Петар Цетињски преко великих људи, на првом мјесту „соко Бајо са тридесет змајева“.

„Велико је и свето ово мјесто, па, увијек, када овдје дођем, а долазим из Подгорице, гдје је рођен отац Светог Саве Свети Симеон Мироточиви, који је град мученик, бомбардован 1914, `15, `16, `41, `43. и `44. године сравњен са земљом, који је 50 година носио туђе име или надимак туђина, туђе име и туђе рухо, долазим у прохладну Пиву да загријем своју душу, да исплачем око своје у Пивском оку кога више нема, које се вазнијело на Небо и она два града Херцег Стјепана, која су остала под водом“, рекао је свештеник Шћепановић.

Они који су жељели да убију Пиву нијесу успјели у томе зато што се Пива, додао је отац Предраг, вазнијела на Небо, што је било много страдња, а гдје су страдња ту је вјера православна јака.

Свети Сава је ујединитељ српског народа. Он нам је показао Христов пут. Свети Сава ће рећи да је молитва Богу свагда за њега било највеће блаженство на овом свијету. Треба обићи светогорске стазе и богазе, доњу и горњу испосницу у Студеници, а код нас овдје, старој Херцеговини, по Црној Гори, на Савином куку, Савиним изворима, Савинцима и у црквама, посвећеним Светом Сави, а само у Дробњаку 27 породица слави Светог Саву као своју крсну славу. У данашњој Црној Гори има 16 цркава посвећених Светом оцу Сави, тако да је Свети Сава најдужа прича у српском народу“.

„Књаз црногорски Данило ће 1856. године Светог Саву узети за школску славу на Цетињу, катунској нахији из које долазим као Србин из старе Црне Горе, из села Загарач у коме се налази црква Светог Симеона Мироточивог. Најдубље сјећање је, управо, име Светог Саве које су, у оним послератним временима, послје страшног братског поклања, име Светог Саве су они писмени, после рата `46. избацили из школа. А када избаците онога који је створио ту школу остаје огроман простор за манипулације“, устврдио је протојереј Предраг Шћепановић, истакавши да нас је Свети Сава везао за

вјечност светим предањем Византије, дајући нешто ново.

„Када данас кажемо Светосавље мислимо да је то православље српског стила и искуства. Свети Сава је збирно име свих наших најсветијих људи. И људи овог краја су знали, од Баја Пивљанина, преко Арсенија Гаговића, Лазара Сочице и других бесмртника пивских, који су у 17, 18, 19. и 20. вијеку прославили Пиву и српски језик, јер овдје је врело и извориште српског језика“.

„Чудни неки међународни вјетрови дувају, али Пива мученица и нема другог пута без светосавског пута, јер сви други путеви су странпутица. Свети Сава је школска слава, славе га и дјеца, зато што је Свети Сава био најмилије и најљупкије дијете које је родила српска мајка и који је исплакао очи живим небесима. Прошло је 787 година од кад је Свети Сава престао да гледа Небо са земље и почео са небеса да гледа“, бесједио је свештеник Шћепановић.

И овдје, у Пиви, додао је он, кандило вјере, Светог Саве и имена Србиновог се сачувало да га луди вјетрови не могу угасити.

„Гледајући вечерас ваша лица, гледајући ову дјецу знам да је жив Бог и да је жив Свети Сава и да ћемо заједно још много година и деценија славити Светог Саву. Благо мајци која Саву роди и Србима док их Сава води, благо пивском роду док има такве велике људе који ће бити ваша заклетва пред Богом да са тог пута светосавског не скренете. Нека би Бог дао да се у здрављу срећемо и да нам Свети Сава буде учитељ пута који води у вјечни живот“, поручио је протојереј Предраг Шћепановић.

У културно-умјетничком дијелу програма учествовали су: хор Православне омладине Светог Макарија Патријарха српског из Плужина, млади гуслар Данило Божовић, народни гуслар Здравко Кнежевић, Гусларско друштво „Лазар Сочица“, пјесник Ранко Мићановић, етно појци: Марина и Ивана Кнежевић, Татјана Вуковић и јереј Лука Цицмил.

По завршеној академији, коју је водио Жељко Вуксановић, освештан је и преломљен славски колач у чему је учествовало свештенство и монаштво манастира Пиве, Заграђа и парохије пивске заједно са бројним вјерним народом.

mitropolija.com